Machine Translated by Google

SS-Oberabschnitt West

Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der SS-Familie

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritzas Weitzelis

SS-Obergruppenführer und General der Polizei

1939 m

Išvertė su priedais

Charlesas Bargeris

Naujai suformatuotas su pataisymais ir papildymais

Sonnenlicht

&

Lammas 2007 m

Machine Translated by Google

Turinys

Šventės SS šeimos gyvenime.. ....4 Kasmetinės šventės SS šeima: metinis
ciklas 4
Kalėdų šventė 6
Tvarkaraštis 6
Liepos vainikas.. 7
Kepimas............................... ....9 Kalėdų dainos ir
istorijos.. ....11 Votano diena ir liepų
pasakotojas....................... 12
Kalėdų medis 20
Žiemos saulėgrįža SS vyro namuose.. 20
Jubiliejaus šventė 21
Naujųjų metų išvakarės ir Jul-Leuchter.. .... 22 Velykos
Šventė.. .... 27 Velykų
medis .... 27 Velykiniai
kiaušiniai...... .... 27 Velykinis
pasivaikščiojimas............................... 28
Velykų ugnis 28
Gegužės laikas .... 32 Vasaros
saulėgrįža............................... .... 32 Derliaus
šventė.. .... 33 Mirties
apeigos............................... .... 33 Liepa ir SS
kampas... .... 35 Šeimos
knyga .... 36 Mūsų runų
raidės................ .... 37 Gimtadienio
šventė .... 41 Ypatingos šventės šeimoje ....
42
Vardo davimas vaikui .... 42 SS jaunimo
organizacijos .... 44 Vestuvių ceremonija ir žmonos priėmimas į
SS .... 47 Laidotuvių apeigos...................... .... 50 Priesaika SS
vyras 51

Machine Translated by Google

Šventės SS šeimos gyvenime

Šiame leidinyje paaiškinama įvairių švenčių prasmė ir pateikiami nurodymai SS šeimai, kaip tinkamai jas švęsti. Skaitydami šią knygelę kiekvienas SS vyras ir SS moteris turėtų giliau suprasti šias šventes. Ši knygelė turėtų būti ypač naudinga SS Moteriai, nes didžioji dalis pasiruošimo teks jai.

Mūsų protėvių papročių žinojimas suteikia mums vidinę ramybę; šių papročių laikymasis suteikia mums kryptį ir jėgą.

Kasmetinės SS šeimos šventės: metinis ciklas Nuo neatmenamų laikų mūsų protėviai garbino Saulę kaip gyvybės ir šilumos davėją. Lyg auksinis diskas švietė virš jų, kaip ratas riedėjo dangumi.

Saulė lemia kiekvienos dienos prabėgimą, o jos kelias yra pats ratas. Jis brėžia ilgesnes ir trumpesnes linijas aplink Žemę. 6.00 matome Rytuose, vidurdienį – Pietuose, 18.00 – Vakaruose. O vasaros vidurnaktį matome jį tolimoje Šiaurėje, kur jis baigia savo kasdienį ciklą.

Be to, mūsų protėviai visus metus matė kaip tašką ant rato. Tai buvo senasis ratų kalendorius, kurį buvo galima pamatyti horizonte. Per žiemos saulėgrįžą Saulė trumpam pasirodo Arkties šiaurėje pietiniame taške; per Jonines yra šiauriniame taške. Šių taškų jungtis suteikia horizonto šiaurės-pietų liniją.

Mūsų platumose Saulė teka vidurvasario ir viduržiemio dienomis šiaurės rytuose ir pietryčiuose, o vėliau leidžiasi šiaurės vakaruose ir pietvakariuose. Šių taškų jungiamosios linijos sudaro X: padalinkite jau padalintą apskritimą į šešias dalis (Malkreuz , arba „pažymėtas kryžius“), o iš ten seka senas rato ženklas:

Machine Translated by Google

Tada nuimkite išorinį apskritimą ir turėsite Hagal runą:

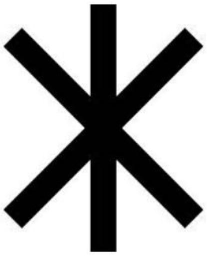

Iš tolimosios Šiaurės mūsų protėviai atsinešė pamatinę patirtį, kuri tapo labai svarbi jų ateičiai ir ypač mums, kai iš naujo atrandame savo paveldą. Buvo taip.

Tolimojoje Šiaurėje vasara ir žiema kovojo tarpusavyje kaip šviesos ir tamsos jėgos. Atrodė, kad tamsi žiema savo atšiaurumu ir šaltumu nugalėjo trumpą, nevaisingą vasarą. Ir vis dėlto vasara atėjo metai iš metų, nepaisant žiemos galios. Jei jos atėjimas kasmet nebūtų buvęs tikras, tai būtų reiškęs Šiaurės šalių liaudies mirtį. Liūdni ir prislėgti šiauriečiai stebėjo, kaip vasaros pabaigoje Saulės ratas vis mažėjo. Saulė tapo sena, silpna, blyški. Jo kelias sutrumpėjo, o liepos mėnesį dienos šviesos tebuvo kelios valandos, o tada jis nugrimzdo į šaltą Šiaurės jūrą ir buvo suvalgytas, tarsi viduržiemio dieną suėstas pabaisa. Jis buvo miręs ir gulėjo savo kape. Klausimas, ar Saulė liks palaidota, buvo toks pat svarbus kaip ir klausimui, ar žmonija gyvens, ar mirs.

Viduržiemio dieną įvyko stebuklas: saulė pakilo iš vandeningo kapo. Jis gimė kaip vaikas, sukaupė jėgas ir pasirodė prieš švenčiančius ir džiaugsmingus Liaudies, kurie jautė, kad gyvybė jiems grąžinta. Tai nutikdavo kiekvienais metais. Ir kiekvienais metais jie švęsdavo ją kaip svarbiausią savo šventę, savo šventą ir šventą nakties šventę. Jie pasitiko Saulę uždegtais fakelais, kad padėtų ją išlaisvinti iš Žiemos mirties saitų. Ir jie kuo dažniau šventė vis didėjančius Saulės ratus. Tą pavasario dieną, kai diena ir naktis buvo vienodo ilgio, liepsnos ugnis, nes Saulė pagaliau laimėjo mūšį. Ir vėl vasarvidžio naktį, kai Saulė buvo iškovojusi didžiausią pergalę ir naktis truko vos kelias valandas. Ši šventė ilgainiui tapo svarbiausia iš visų.

Stipri Saulė leido nuimti derlių, o tai buvo priežastis dar vienai šventei, po kurios jos jėgos greitai išblėso ir vėl patraukė į mirtį, kuri savo ruožtu taps nauju gyvenimu.

Dar šiaurietiškais ir germaniškais vokiečių liaudies laikais apie Saulės mirtį ir prisikėlimą žmonės pasakojo įvairiuose pasakojimuose. Mums pasisekė, kad apie šią ankstyvąją mūsų liaudies kultūrą žinome daugiau nei apie kai kuriuos daug vėlesnius mūsų istorijos laikotarpius. Ši Saulės patirtis yra beveik visų mūsų ikikrikščioniškų pasakų tema, kurias broliai Grimai surinko, užrašė daugiau nei prieš šimtą metų ir taip išsaugojo visiems laikams. Į saulę panaši princesė, nužudyta blogos, žemiškos jėgos, prikelta jauno herojaus: tokia yra visų šių nuostabiai išplėstų ir įvairių istorijų esmė.

Machine Translated by Google

Šį „mirti ir tapti“ dėsnį – Goethe’s Stirb und werde – žmogus matė visur aplink save gamtoje. The

kasmetinis Saulės ciklas lemia visų gyvų būtybių, gyvūnų ir augalų ritmą. Visas jų gyvenimas sukasi apie jaunystę ir senėjimą, mirtį ir atgimimą. Ir paties žmogaus gyvenimas ėjo tokiu ritmu. Šiaurietis žinojo, kad jo gyvybė kilo iš žmogaus, kuriam lemta mirti, strėnų. Žinodamas apie savo mirtį, jis perdavė gyvybę. Tai buvo jo įsitikinimų esmė. Tai, ką išmoko iš Saulės, pamatė savo miškuose. Todėl medžius jis laikė šventais. Jis įsivaizdavo, kad visą visatą palaiko milžiniškas medis: senas uosis, aprašytas Eddoje. Amžinybėje dėsnis „mirk ir tapk“ suteikia nuolatinį atsinaujinimą, amžiną ritmą.

Kaip Nietzsche pastebi Zaratustroje :

> Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.
>
> Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.
>
> Viskas eina, viskas grįžta; amžinai rieda būties ratą. Viskas miršta, viskas vėl žydi; amžinai bėga būties metai.
>
> Viskas lūžta, viskas susijungia iš naujo; amžinai būties namai statosi patys. Viskas dalijasi, viskas vėl pasisveikina; amžinai būties žiedas lieka tikras.

Todėl šiaurietis savo šventėse simbolius laikė laužus, Saulės ratą ir medį. Pasakojimuose skaitome apie Gyvybės medį, kuris auga ant motinos kapo ir savo palaiminimais saugo jaunąją gyvybę.

Kalėdų šventė

Kai praeina Nebelungas (lapkritis), mirusiųjų mėnuo, prasideda jubiliejaus metas, žinant apie Saulės tekėjimą iš miego, atsinaujinimą po žiemos mirties, apie šviesos gimimą iš tamsos. ilgų naktų.

Nors mes, vokiečiai, nebegyvename tolimoje Šiaurėje ir nors slogius jausmus galime numalšinti šviesa ir šildymu, senieji protėvių išgyvenimai mumyse yra labai stiprūs ir ryškūs. Vis dar manome, kad Kalėdos yra didžiausia mūsų metų šventė. Todėl dedame visas pastangas, kad ją švęstume stilingai su savo šeimomis.

Tvarkaraštis

Pirmiausia turite pažvelgti į visą šį šventinį laiką. Ji truko nuo liepos 6-osios (gruodžio mėn.), kuri buvo Votano diena, o dabar yra Šv. Nikolajaus diena, iki Hornungo (sausio) 6-osios dienos, kuri buvo Frigos diena, o dabar vadinama Epifanija. Pagrindinė šventė buvo viduržiemio naktį, liepos 21-osios naktį, kai kalnų viršūnės būtų degusios ugnimi.

Machine Translated by Google

Mes pripratome prie kai kurių šio tvarkaraščio pakeitimų. Pasiruošimo laikas, Adventas, dabar trunka nuo pirmojo liepos sekmadienio iki liepos 24 dienos. Adventą sudaro keturi liepos sekmadieniai, Votano diena (6 d.) ir Žiemos saulėgrįža (21 d.). Dvylika šventų dienų prasideda Juletų naktimi liepos 24 d. ir baigiasi Friggos diena Hornungo 6 d. Šios 12 dienų kupinos ypatingų švenčių, ypač Naujųjų metų išvakarėse ir Naujųjų metų dieną.

Liepos vainikas Pirmąjį

liepos sekmadienį Liepos vainikas pakabinamas svetainėje. Jos eglės šakos pripildo namus prieš Kalėdų kvapą, raudoni kaspinai pažadina artėjančių švenčių džiaugsmą, o raudonos žvakės praskaidrina tamsius žiemos vakarus. Kalėdų vainikas prilygsta senajam Saulės ratui ir, kadangi yra pagamintas iš gyvos žalumos, primena mums senąjį Gyvybės medį. Užmezgę šiuos ryšius, tikrai tinkamai pasiruošsime festivaliui.

SS žmogus turėtų eiti pas savo draugišką vežimėlį ir paprašyti apie 50–80 cm skersmens medinio rato. Neabejotinai atsiras atsarginis, apie kurį meluoja. Jis nupjauna vieną stebulės pusę, kad ratas galėtų atsigulti. Tada jis nudažomas tamsiai ruda arba ryškiai raudona spalva ir taip tampa šeimos liepos ratu, kurį reikėtų laikyti ant žemo stalo arba ant šeimos skrynios svetainės kampe.

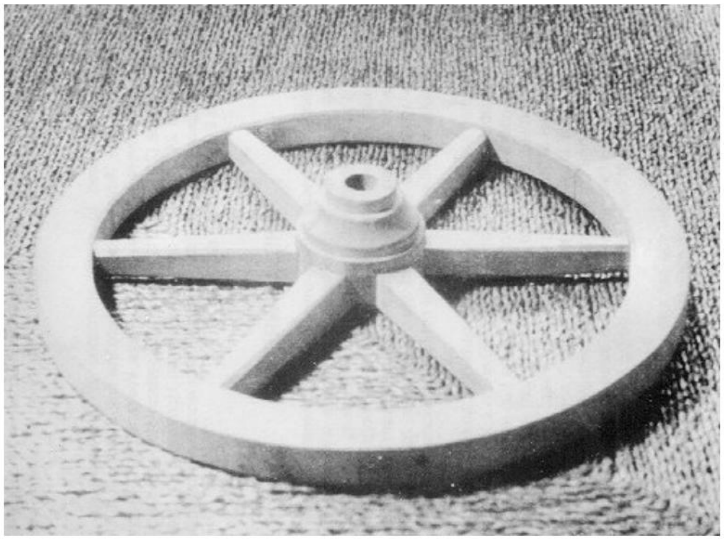

Liepos ratas arba „Saulės ratas“, turintis giliai įsišaknijusią germanų religinę reikšmę, naudojamas kaip SS medžio bazė.

Į stebulės centrą įsmeigtas mažas, jaunas, šakotas medžio kamienas be šakų, todėl galime atkurti iš Saulės rato augantį Gyvybės medį. Šį Gyvybės medį SS šeima naudos kiekvienoje metų šventėje.

Vietoj vežimėlio rato galite naudoti medinį ratą su pertvaromis ir papuoštą runų raidėmis. Medis vis tiek turėtų būti pritvirtintas centre. Jis gali būti pakeistas kiekvienais metais

Machine Translated by Google

Kalėdų medžio kamienas sezono pabaigoje. Taip giliai simbolinis Ratas pakeičia beprasmį ketaus eglutės stovą, kuriam nėra vietos SS namuose. Tas pats pasakytina apie elektrinius medžių žibintus ir siaubingus stiklo papuošalus.

Dabar per šakutę medžio viršuje į abi puses dedame raudoną juostelę, kurios galai yra surišti su Liepos vainiku, kuris dabar laisvai kabo apie pusę medžio.

Tipiškas SS Yuletide Tree yra šeimos krūtinės centre. Tiesiai už nugaros yra vestuvių lėkštė, o abiejose pusėse - liepos lėkštė.

Liepos vainikas gaminamas surišant mažų pušies šakelių ryšulius aplink medinį lankelį (idealiai tinka vaikiškas žaislinis lankelis) ir ant jo pritvirtinant keturias raudonas žvakes.

Kai pirmąjį liepos sekmadienį SS moteris ruošia stalą popietinei kavai, ji papuošia jį kitomis pušies šakelėmis ir uždega pirmąją liepos vainiko žvakę. Kiekvieną kitą sekmadienį uždegama papildoma žvakė. Tokiu būdu žiburiai auga lėtai, kol žiemos saulėgrįžos metu ant Kalėdų medžio įvyksta šviesos sprogimas, vaizduojantis saulėgrįžos ugnį. Arba taip pat įprasta pirmąjį sekmadienį uždegti keturias žvakes, tada mažinti

Machine Translated by Google

skaičių po vieną kiekvieną savaitę. Taip vaizduojami seni, mirštantys metai, kurie atgimsta daugybėje Kalėdų medžio žvakių, net kai užgeso paskutinė jo žvakė.

Kepimas

Tradiciškai vokietė namų šeimininkė Kalėdų proga kepa trijų skirtingų rūšių pyragus:

1. Didelis
tortas, 2. Imbieriniai ir migdoliniai
sausainiai, 3. Forminiai sausainiai.

Namų šeimininkė turėtų nepamiršti, kad Kalėdų kepinys turi ypatingą reikšmę. Jis turėtų ne tik skanu, bet ir papildyti šventės prasmę. Taigi pyragaičiai ir sausainiai, kaip ir Kalėdų medis, liepos vainikas ir žvakės, turėtų simbolizuoti didelius pokyčius, vykstančius per žiemos saulėgrįžą. Ir todėl gera SS namų šeimininkė turėtų didžiuotis, kad laikosi senų receptų ir formų bei atsisako visų pigių ir amerikietiškų gamyklinių prekių.

Didelis pyragas, patiekiamas su žvake viduryje, ir didelis plokščias pyragas vis dar yra visuose namuose. Su medumi ir sirupu pagaminti meduoliai ir sausainiai, kurie pripildo visus namus savo skaniu aromatu, turėtų būti supjaustyti širdelėmis, žvaigždutėmis ir ratukais.

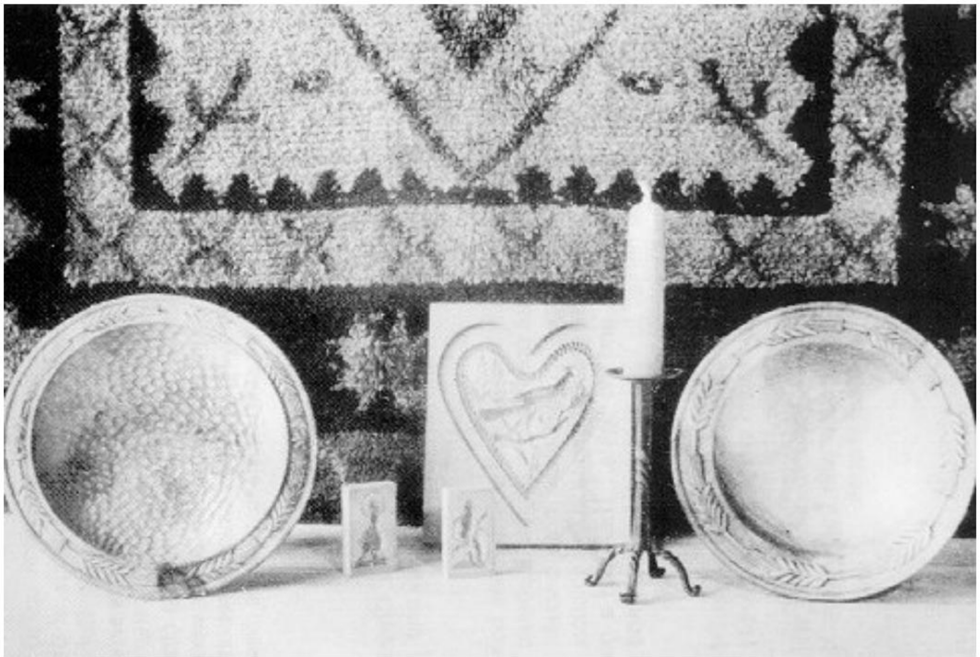

Pavaizduotos dvi medinės liepos lėkštės, išraižytos kviečių motyvais. Ant jų galima rasti daug įvairių raižinių, įskaitant Runic, nors kviečių motyvai yra vieni iš labiausiai paplitusių. Taip pat parodytos trys medinės formos, viena didelė ir dvi mažos, naudojamos sausainiams formuoti.

Galų gale kiekvienas SS namų ūkis turėtų turėti visą medinių pjaustytuvų rinkinį migdoliniams sausainiams.

Pageidaujamos formos yra:

1. Gaidys, dienos skelbėjas; 2. Šernas – tradicinis Kalėdų maistas; 3. Raitelis, Votanas ant žirgo; 4. Medžiotojas, Votanas; 5. „The Spinner“, „Lady Holle“ arba „Frigga“; 6. Gyvybės medis; 7. Žmonių pora.

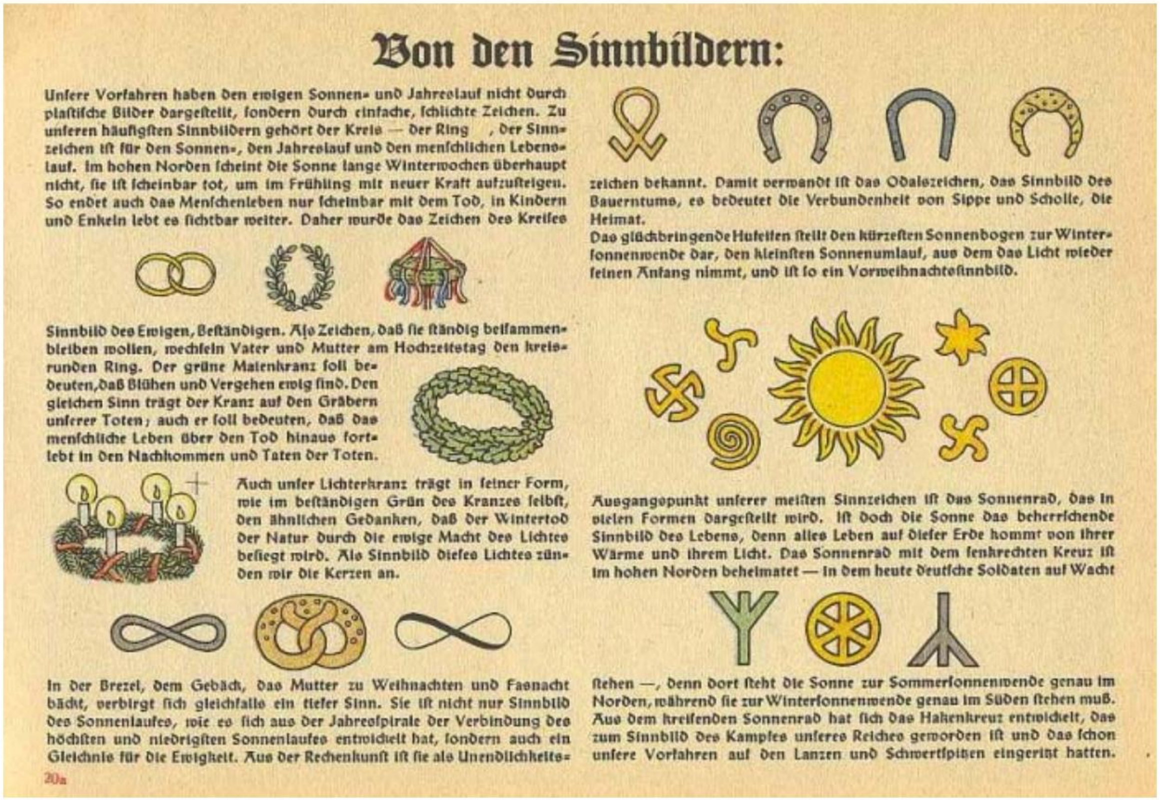

Rankomis formuoti sausainiai taip pat turėtų būti Runų raidžių formos. Ši operacija nesudėtinga, jei tešla iš pradžių iškočiojama į ilgus storus spagečius. Tada galima lengvai suformuoti tokias runų raides kaip svastiką, odalinę runą įvairiomis formomis, kliņģerį, saulės spiralę ir pasaga. Taip gali ir keturių, šešių ir aštuonių stipinų Saulės ratas.

Šie sausainiai turėtų būti naudojami papuošti kiekvienos SS šeimos liepos vainiką, Kalėdų medį ir Kalėdų stalą.

Machine Translated by Google

Kalėdų dainos ir istorijos

Liepos metas ypač tinkamas vaikams. Tėvai negali padaryti pakankamai, kad praskaidrintų šias nuobodžias dienas ir ilgas naktis.

Tiesiog pagalvokite apie tai: iš kur kyla mūsų giliai įsišakniję jausmai šventei?

Dažniausiai tai prisiminimai iš mūsų vaikystės. Pirmieji įspūdžiai išlieka ilgiau ir palieka gilų supratimą apie šias šventes. Visos vėlesnės šventės yra prasmingos tik pažadinus šį pirminį supratimą.

Kadangi Vokietijoje kiekviena karta senąsias tradicijas perdavė savo vaikams, dabar turime vokišką šventę, kurios pavydi visos kitos tautos.

Turime užtikrinti, kad šios senosios tradicijos būtų perduodamos tikrai ir nepakitusios, kad jos pažadintų mūsų vaikams stiprų jausmą savo Tėvynei ir savo tautai, o tai suteiks saugumo jausmą šiuo moderniu ir įtemptu gyvenimu. pasaulis.

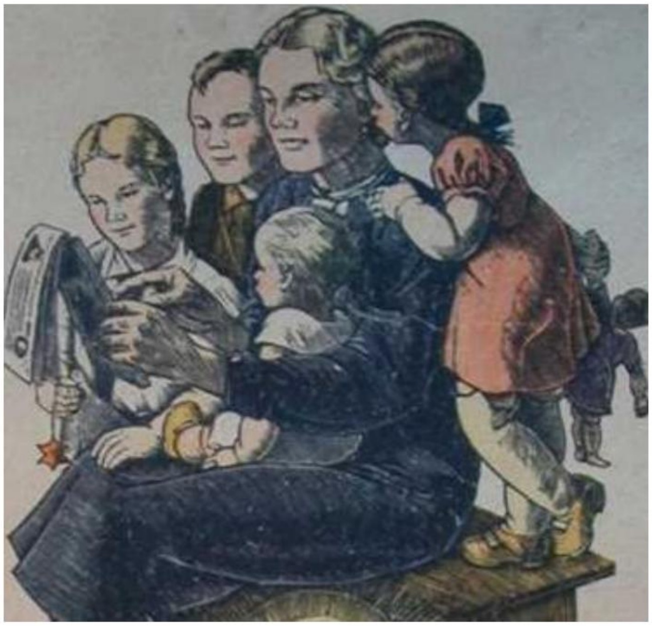

Šventės metu vaikai turėtų dainuoti mūsų senas Kalėdų dainas. Taigi mamos turi pačioms žinoti dainas ir jų mokyti visa širdimi ir siela. Vakaras vietinėje mokykloje padės visiems tiems tėvams, kurie vaikystėje nebuvo tinkamai mokomi, išmokti jį tinkamai.

Mūsų geriausios Yuletide dainos yra:

1. Aukštai vėjuose, 2. O Kalėdų medis, Kokios žalios tavo šakos, 3. Šventa naktis, pilna žvaigždžių.

Machine Translated by Google

Kalėdų sezonas yra puikus laikas pasakoti istorijas. Mūsų pasakų branduolys skaičiuoja tūkstančius metų. Jei sugebėsite suvokti gilesnę žiemos saulėgrįžos įvykių prasmę, ne tik pradžiuginsite savo vaikus šiomis istorijomis, bet ir padidinsite savo žinias apie jubiliejų ir rasinį paveldą.

Kiekvieną liepos sekmadienį įprasta papasakoti vieną istoriją, kurioje kalbama apie saulėgrįžą ir ateinančius metus:

1. Liepos 1 d. sekmadienį, Raudonkepuraitė: vaikas su raudonu kepurėliu (Saulė) eina į tamsų mišką aplankyti senos motinos (Žemės motinos) ir jį praryja pabaisa; jaunasis medžiotojas atneša vaikui laisvę ir kartu metų atgimimą.

2. Liepos 2 d. sekmadienį, Snieguolė: Kunigaikštis vaikas eina į gilią mišką, pasiekia nykštukų karalystė (Motina Žemė) ir ją nužudo blogasis (pamotė); vaikas miega ant kalno stikliniame karste (ledo žiema), tačiau jį išlaisvina ir parveža namo jaunas herojus.

3. Liepos 3 d. sekmadienį, mergelė Marlene: princesė auksiniais plaukais (Saulė) įkalintas bokšte (Saulės mirtis) ir pasaulis tampa nevaisingas ir tuščias; princas bando ją išlaisvinti, bet jam sutrukdo blogoji (blogoji nuotaka), kol ateis tinkamas laikas ir jis atpažins tinkamą nuotaką ir parveš ją namo.

4. Liepos 4 d. sekmadienį, Miegančioji gražuolė: Princesė pasiekia senos besisukančios moters bokštą ir giliai užmiega; pasaulis tampa nevaisingas ir tuščias, kol ateina jaunas princas ir vaikšto per rožių gyvatvores, nes laikas yra subrendęs (Žiemos saulėgrįža); jis pažadina miegančią mergaitę bučiniu, pasaulis pabunda ir spinduliuoja nauja šviesa.

Taip pat žiūrėkite senąją Sigurdo ir Brünnhilde sagą Waberlohe (arba „Stebuklingos ugnies") istorijoje.

Votano diena ir liepų pasakotojas

Senoji Votano šventė švenčiama liepos 6 dieną. Senovėje mūsų protėvių Dievas važiuodavo oru, aplankydavo savo žmones, buvo su jais draugiškas ir palikdavo jiems dovanėlių. Jis paskelbė žiemos saulėgrįžos sezono pradžią ir Naujųjų metų atėjimą.

Krikščionių bažnyčia negalėjo nuslopinti šių kasmetinių šio baltabarzdžio, vienaakio gerųjų dvasių vadovo vizitų. Taigi į Votano vietą jie paskyrė vieną iš tariamų šventųjų – šv. Nikolajų.
Tačiau daugelyje Vokietijos vietovių išliko istorija apie Schimmelreiter (arba „Baltojo žirgo raitelį"), dar žinomą kaip Hruodprecht (arba Ruprecht, reiškiantis „Šlovė šviečiantis") arba Wotan arba tiesiog tėvas Yuletide.

SS šeimos turėtų susiburti ir paversti Tėvo Kalėdų vizitą įsimintinu įvykiu savo vaikams, kurie tikrai padėkos už tai ateinančiais metais. Bet jei neįmanoma suorganizuoti tikro vizito, visi šeimos nariai turėtų padėti savo lėkštes ant palangės,

Machine Translated by Google

kur jie bus rasti ryte, užpildyti obuoliais, riešutais ir rankomis suformuotais sausainiais – pirmaisiais būsimos šventės pasiuntiniais.

Kiekvienas šeimos narys turėtų turėti savo liepos lėkštę. Gimus vaikui vardo suteikimo ceremonijoje jam turėtų būti įteikta liepos lėkštė. Tai turėtų būti sena alavo, medinė ar keraminė lėkštė, papuošta Gyvybės medžiu ir užrašu. Kadangi ši lėkštė naudojama visą gyvenimą, ji turi būti graži, bet ne per didelė. Jis naudojamas per gimtadienius žvakėms; Votano dieną, Kalėdų dieną ir Naujųjų metų dieną už skanėstus; Velykų sekmadienį už margučius; dėl obuolių derliaus šventės; Vestuvių ceremonijoje už duoną ir druską; ir laidotuvių ceremonijoje, skirtoje gyvybės šviesai, kuri ant jos turėtų užgesti.

SS porceliano firmos Porzellan-Manufaktur Allach-München 1941 m. jubiliejui pagamintą Jul-Teller arba „Liepos lėkštę“, kurią galima įsigyti viešai, čia parodyta žalia kraštinė su simboliniais Tree 0f Life motyvais apatiniame krašte. Lėkštės centras papuoštas Schneeglöckchen arba „sniego lašeliais“.

Machine Translated by Google

1943 m. Allach Jul lėkštę puošia paprastas Krokusse arba „krokusų" dizainas, kylantis per žiemos sniegą.

Pagaminta Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, šiame 1940 m. Jul-Teller pavaizduota šeima, amžinai žaliuojantis medis ir laužas nuo kalno bei Sonnenrad, arba „Saulės rato svastika".

Machine Translated by Google

Snieguolės, krokusai ir tekančios saulės ribose 1944 m. Allacho Jul lėkštėje yra XIX amžiaus poeto ir dramaturgo CF Hebbel užrašas:

Und von Allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

Ir žemyn nuo visų žvaigždžių
Teka šlovinga palaima,
Taigi, kad pavargusi jėga
Gali dar kartą pasijusti žvalus,
Ir iš tamsos
Žmogus vaikščios, kiek galės,
Ir siūlai, kurie buvo nutrūkę
Vėl viskas bus pataisyta.

Machine Translated by Google

Specialios Allacho gamyklos lėkštės, pagamintos iš balto porceliano ir su reljefiniais nacionalsocializmo simboliais, buvo įteiktos kaip asmeninės Reichsfiurerio-SS dovanos.

1943 m. lėkštės centre yra iškeltas erelis, griebęs kardą, ir ąžuolo lapų spiečius. Ant sienos yra garsieji žodžiai iš Friedricho der Größe laiško d'Argensui 1758 m.:

> Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!
>
> Mes smogsime aplinkui tol, kol mūsų prakeiktas priešas paklus taikai!

Machine Translated by Google

Centrinis 1944 m. plokštės vaizdas yra didelis Motinos kryžius, apsuptas šešių geležinių kryžių ir šešių ąžuolo lapų. Užrašas aplink plokštelę skelbia: Durch Mütter und Held ist unser der Sieg, „Pergalė mūsų per motiną ir herojų“.

Machine Translated by Google

1940 m. Jul-Teller centre pavaizduotas Pergalės kardas su šešiomis Saulės rato svastikomis, šešiomis širdimis ir dvylika Hagal runų.

1942 m. liepos lėkštėje pavaizduota Saulės rato svastika su fakelu centre, apsupta keturių širdžių ir šešių Hagal runų, kartu su žodžiais Nur aus Opfern steigt groß das Reich: „Tik nuo aukos Reichas pakils aukštai“.

Machine Translated by Google

Saulės rato svastika ir žmogaus rune dominuoja 1941 m. Jul-Teller. Aplink sieną yra šeši mažesni saulės ratai, šešios širdys ir dvylika Hagal runų.

1944 m. Jul-Teller iš Waffen-SS divizijos Langemarkas yra išraižytas medyje ir ant jo yra centrinė Saulės rato svastika su trimis arkliais.

Machine Translated by Google

Kalėdų medis

Po to, kai SS vyrai žiemos saulėgrįžos metu stovėjo prie kalnų laužų ir išgirdo kontempliacijos bei įspėjimo žodžius, jie parsiveža namo vieną iš mažų medžių, mačiusių ugnį.

Tikrasis yra įdėtas į Jul Wheel stebulę ir papuoštas Kalėdų žiburiais. Ir taip gyvenamajame kambaryje stovi amžinai žaliuojantis Gyvybės medis, bylojantis apie tamsią Žiemos mirtį ir spindintį ateinančio laiko atgimimą.

Žiemos saulėgrįža SS vyro namuose

Turėtume nepamiršti Kalėdų medžio prasmės, net jei turime jį nusipirkti miesto turguje. Tai turėtų būti gražus lieknas medis, kurio plačios šakos turėtų skleisti kambaryje iškilmingumą ir šventiškumą. Jis turėtų stovėti liepos ir SS namo kampe. Jis turėtų būti dekoruotas labai atsargiai.

Nepradėkite pasiruošimo paskutinę įmanomą minutę, o tada nepulkite pirkti bet kokių šiukšlių, kurias gali pasiūlyti artimiausia parduotuvė. Kokią reikšmę gali turėti blizgučiai, angelo plaukai, stiklo papuošalai, blizgučiai ir kitos tokios nesąmonės ant SS šeimos Kalėdų medžio?

Liepos ratas, palaikęs Liepos vainiką, dabar turi Kalėdų medį. Medžio viršuje nieko neturėtų būti; šakų vainikas turi likti plikas. Geriausios dekoracijos yra
uždegtų žvakių.

Be to, plonomis vielomis ant medžio reikėtų pakabinti daug raudonų obuolių. Obuolys yra būsimo gyvenimo simbolis, o raudona – Saulės spalva. Kiti panašią reikšmę turintys simboliai – auksu ir sidabru dažyti riešutai. Ir, žinoma, namuose kepti, rankų formos sausainiai su savo

Machine Translated by Google

ant eglutės turi būti pakabintos skirtingos reikšmės, kartu su marcipanine kiaule, simbolizuojančia liepą Šernas.

Per ilgus liepos vakarus tėvas turėtų iškirpti medinius papuošalus iš įvairių Liepos rato ir svastikos formų, kad užbaigtų medžio puošybą. Tačiau pagrindinį įspūdį visada turėtų sudaryti pats Kalėdų medis, o ne dekoracijos.

Juletinės šventė

Kalėdas švenčiame vakare, o ne ryte. Kalėdų šventė yra naujagimio šviesos ir atsinaujinančio gyvenimo šventė. Todėl tai vaikelio gimimo paminėjimo, padėkos mamai, gero palinkėjimo visai tautai augti šventė. Priežastis, kodėl dovanojame Kalėdų šventėje, yra parodyti pagarbą kitiems mūsų liaudies nariams už vaidmenį, kurį jie vaidina toliau gyvuojant.

Taigi Vokietijoje Kalėdų šventė yra šventė tiek artimesnei, tiek platesnei šeimai, linkusi išstumti pašalinius žmones, bet į kurią visada laukiama sugrįžti seniai prarasto sūnaus ar toli gyvenančio.

Dovanas, kurios vertingos tik tiek, kiek jas padirbėjo dovanotojas, tėvas slapta pakiša po medžiu. Kai viskas paruošta, šeima vakarienės susirenka į gretimą kambarį. Stalas turi būti šventinis ir kruopščiai padengtas. Tai yra Kalėdų šventės pradžia.

Maistas turi būti sotus, o pagrindinis patiekalas turi būti karpis, žąsis, šernas arba kiškis. Šie gyvūnai tradiciškai buvo valgomi Yuletide valgio metu ir niekada neturėtų būti pakeisti kitu maistu.

Ne tik dovanos, bet ir visa šventė turėtų būti kupina staigmenų visiems šeimos nariams. Tėvas uždega žvakę Jul-Leuchter arba „Jul Fajanso žvakidėje“, iš kurios savo ruožtu įgauna šviesą medžių žvakėms. Ant medžio turėtų būti 13 (atitinka 12 mėnesių ir 13 atsinaujinimo) arba 27 (trys mėnulio savaitės po devynias dienas) žvakių. Trys gretimos žvakės turi likti neuždegtos. Tada jis skambučiu pakviečia į kambarį žmoną, vaikus ir kitus šeimos narius.

Kai jie žavisi medžiu, jis uždega paskutines tris žvakes ir sako:

> Ši šviesa turėtų degti mūsų protėviams, kurie yra su mumis šiąnakt. Ši šviesa turėtų degti mano žuvusiems karo bendražygiams. Ši šviesa turėtų degti mūsų milijonams brolių vokiečių visame pasaulyje, kurie visi šįvakar švenčia jubiliejų su mumis.

Po to visi turėtų padainuoti dainą „O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches“, be kurios Kalėdų šventė neįsivaizduojama, ir atverti dovanas. Vakaras turi būti ramus ir nuoširdus. Nurodytu laiku šeima išklausys fiurerio pavaduotojo šventinį kreipimąsi, jausdama ryšį, kuris aprėpia visą tautą.

Machine Translated by Google

broliai vokiečiai. Vakaro metu turėtų būti rodomos šeimos nuotraukos, pasakojamos senos šeimos istorijos, keičiamasi šeimos istorijos tyrimų rezultatais.

Naujųjų metų išvakarės ir Jul-Leuchter

Po Kalėdų išvakarių seka dvylika šventų dienų – svarbios mūsų protėvių šventės, per kurias niekas nedirbo. Buvo sakoma, kad Wotanas ir jo mirusiųjų armija jojo oru; o Frigga, arba ledi Holle, vadovavo Negimusių žmonių armijai virš liaudies galvų.

Šiomis dienomis turėtume kuo dažniau uždegti žvakes ant medžio. Naujųjų metų naktį iškilmės pasiekia dar vieną viršūnę. Kartojasi Kalėdų įvykiai, ir vėl atsisveikiname su sena ir viltingai žiūrime į ateitį.

Paskutinis metų vakaras – labai laimingas metas. Vaikai nusipirko mažų fejerverkų ir patys linksminasi. Mama atneša šaukštą švinui užlieti, kuris gali būti naudojamas tik šiam tikslui. Švinas ištirpsta ant šaukšto ir supilamas į dubenį su šaltu vandeniu. Gautos figūros ir formos pranašauja ateitį. Tolimiems giminaičiams siunčiami sveikinimo atvirukai. Punšas pripildo namus savo aromatu, o vakarienė yra tokia pat didinga, kaip ir Yuletide.

Jul -Leuchter, kurį Reichsfiureris-SS Himmleris padovanojo SS žmogui, yra svarbiausias simbolis, naudojamas ištisus metus švenčių ir minėjimų žymėjimui. Jo iškirpta Širdis simbolizuoja židinį ir namus, o Hagal Rune – taiką per pergalę.

Vidurnaktį, kai sudegs Kalėdų eglės žvakės, SS žmogus padės ant stalo Jul-Leuchter . Žvakidė su savo metų žvake praėjusiais metais buvo uždegta kiekvienoje šeimos šventėje. Jo žvakė sudegė, ir šiąnakt ji turėtų gauti naują.

Kaip mūsų protėviai niekada neleisdavo užgesti šventajam virimo židiniui, taip ir mūsų Jul-Leuchter visada turi turėti šviesą. Taip jis tampa niekada mirštančios saulės šviesos simboliu. Visi labai susimąsto, kai pagaliau sudega sena žvakė, o į jos vietą pastatoma nauja.

SS personalas, gaunantis liepą molinę žvakidę ir citatą

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter pristatymo ceremonija Flandrijoje

Visame pasaulyje žinomos liepos molinės žvakidės gaminamos Allach gamykloje

Machine Translated by Google

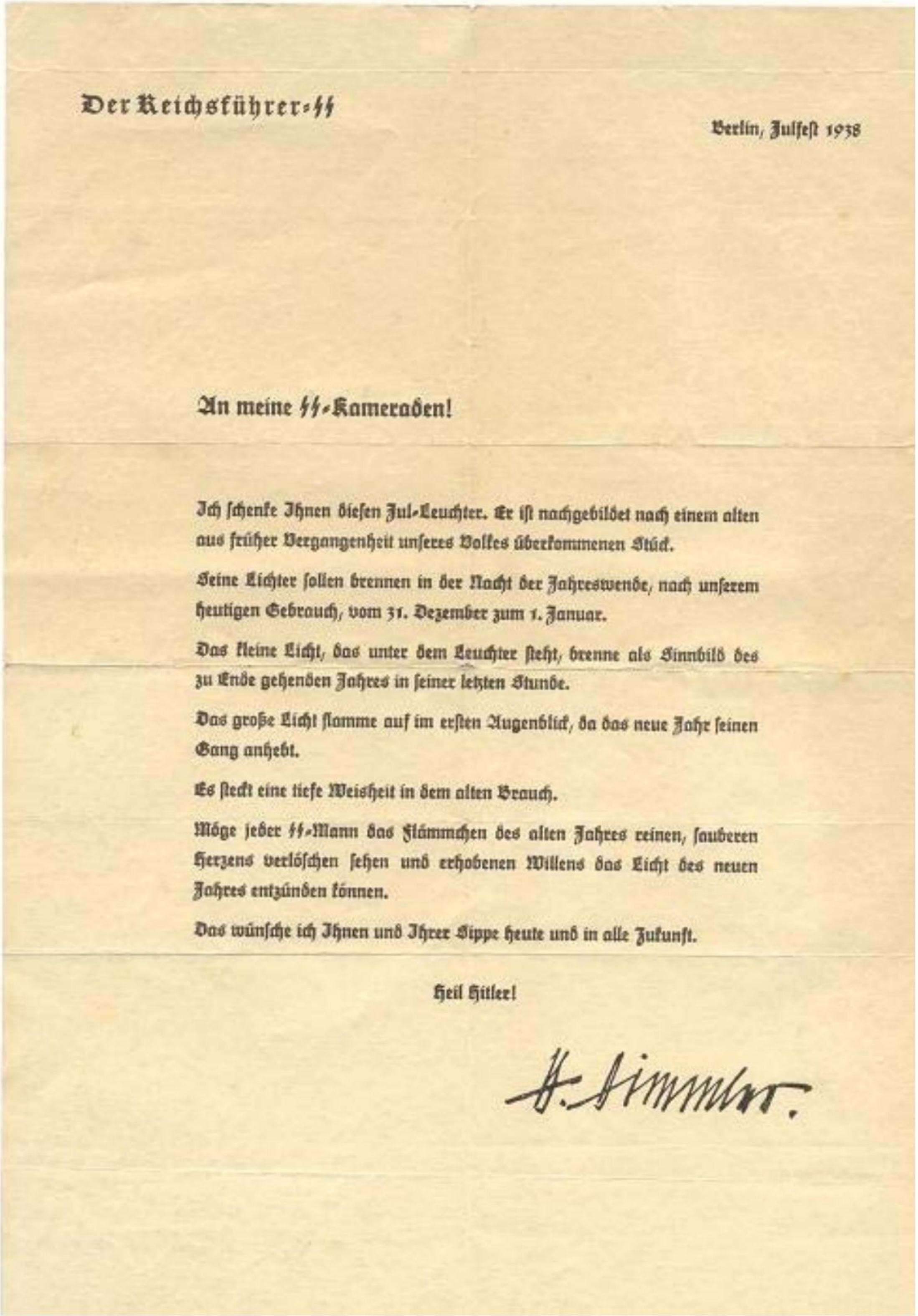

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler.

Jul -Leuchter citata 1938 m

Machine Translated by Google

Citatos žodžiai yra tokie:

Dovanoju jums šią liepą molinę žvakidę. Jis pagamintas tradiciniu mūsų liaudies stiliumi.

Jo šviesa degs per Naujųjų metų naktį, kuri mums tenka naktį iš gruodžio 31 d. į sausio 1 d.

Maža žvakė paskutinėmis valandomis degs kaip besibaigiančių metų simbolis.

Didžioji žvakė užsidegs pirmąją Naujųjų metų akimirką.

Šiame paprotyje slypi gili išmintis.

Tegul kiekvienas SS žmogus tyra širdimi stebi užgęstančią mažą šviesą ir su nauja jėga įžiebia naują naujųjų metų šviesą.

To linkiu tau ir tavo artimiesiems šiandien ir visai ateičiai.

Šiame paveikslėlyje pavaizduota Reichsfiurerio-SS Himmlerio vardu išspausdinta Kalėdų kortelė. Atkreipkite dėmesį į Jul-Leuchter, naudojamą papuošti šią paprastą atvirutę, kurioje parašyta: „Nuoširdžiausi linkėjimai juletidės ir 1945-ųjų karo metų proga".

Machine Translated by Google

Velykų šventė

Vardas Ostern arba „Velykos“ yra germanų kilmės. Tai rodo, kad Saulė teka tiksliai Oste arba „Rytuose“. Atėjus Velykoms, žiemos ir vasaros kova nusprendžiama artėjančios vasaros naudai, nes atėjus Velykoms lygiadienis jau praėjo.

Velykos – judri šventė, nes ją lemia ne tik Saulė, bet ir Mėnulis. Velykų sekmadienis yra pirmasis sekmadienis po pilnaties po pavasario lygiadienio.

Šią senovės germanų atgimimo ir prisikėlimo šventę krikščionių bažnyčia pasirinko savo Kristaus prisikėlimo šventei. Velykos – tai pergalingo pavasario šventė, kurios metu tūkstančiuose mus supančių pumpurų ir augančių sėklų matosi amžinojo gamtos gyvenimo dėsnis. Šias Velykas germanas švenčia susiburdamas prie Velykų ugnies, gyvybės medžio namuose, gluosnių kačių, velykinių kiaušinių ir šventinio vaišių.

Kadangi jis mato Dievo apreiškimą gamtos dėsniuose, visi šie simboliai yra jo artumo Dievui ženklai.

Velykos – šventinis metas, trunkantis daugybę dienų. Šiandien šventes paprastai pradedame žaliąjį sekmadienį (Verbų sekmadienį), o Velykų sekmadienis yra didžiausia šventė. Kad ši šventė mums turėtų prasmę, turime kuo daugiau laiko praleisti su šeima ir pradėti ruoštis anksti.

Velykų medis

Žaliąjį sekmadienį vaikai eina į mišką ir iš verkiančių gluosnių, beržų ir lazdynų pjauna lanksčią krūmyną, kuris bus surištas į vainiką.

Vainikas turi būti pakabintas ant Liepos rato šakos, esančios SS namo kampe. Didįjį ketvirtadienį vainikas turėtų būti papuoštas gluosnio ir lazdyno kačiukais, o Velykų sekmadienį – velykinius kiaušinius.

Velykų kiaušiniai

Visi žino, kad Velykų zuikis deda velykinius kiaušinius. Norėdami pagerbti šią istoriją, Kiškutis pasirodo ant stalo migdoliniuose sausainiuose, o Velykų lizde - šokolade. Kiekvieno šeimos nario velykinis lizdas yra jo ar jos lėkštė, kuri yra paminkštinta samanomis arba vata ir naktį prieš Velykas paslėpta name ar kieme. Pagrindinis lizdo turinys yra velykiniai kiaušiniai. Jie neturėtų būti pakeisti saldumynais, o tikri, gyvi kiaušiniai. Kiaušinis aiškiausiai apgaubia naujo pabundančio gyvenimo jėgą. Štai kodėl visi valgo kiaušinius per šią prisikėlimo šventę.

Norint parodyti, kad šie kiaušiniai turi ypatingą reikšmę, jie yra spalvinami ir dažomi. Yra daug būdų, kaip pasiekti šį dažymą. Dažnai kiaušinius rusvai nuspalvina verdant svogūnų lukštus ir

Machine Translated by Google

leiskite kiaušiniams mirkyti šiame užpile. Jei perkate spalvotus maistinius dažus, galite pagaminti raudonos, geltonos, mėlynos arba žalios spalvos lukštus.

Su 10 procentų druskos rūgšties tirpalu ant spalvotų kiaušinių dabar galima užrašyti šūkius, runų raides, kraštelius ir piešinius. Eilėraščiai ant kiaušinių turi būti nukreipti į kiaušinio radėją ir priversti jį juoktis, kuo garsiau, tuo geriau. Vaikai gali padėti dažyti kiaušinius, bet neturėtų graviruoti, nes kyla akivaizdus pavojus, kad į akis pateks rūgšties lašai.

Velykiniame kepinyje naudojami kiaušiniai turi būti papuošti, taip pat kiaušiniai, kuriuos ketinama paslėpti. Tie margučiai dabar tėra tuščiaviduriai lukštai, kuriuos išgraviravus pavienius arba grandinėmis galima kabinti ant Velykų vainiko.

Valgomų kiaušinių spalvotus lukštus reikia apversti ant vainiko kačių galų. Šokoladiniai zuikiai turėtų papuošti liepos rato pagrindą, kol bus valgomi paeiliui.

Velykų žygis

Jau tapo vertas paprotys, kad pirmąją Velykų dieną pasivaikščioti visa šeima. Net blogas oras negali sustabdyti rytinio pasivaikščiojimo Velykų sekmadienį. Tėvas turi nepamiršti, kad jis turėtų imtis Velykų zuikio vaidmens, kad vaikai rastų mišką, pilną velykinių margučių ir (įsivaizduojamų) zuikių. Kiekvienais metais vaikai yra pažadinami nuo žiemos žiemos miego padarinių per šią ypatingą patirtį.

Tėvas turėtų pasirūpinti vaikų juoku ir laime, pasakodamas jiems senas pasakas: apie aklą, kuris nušovė kiškį, raišą, kuris pagavo, ir nuogą, kuris įsidėjo į kišenę; kaip per Velykas Saulė tris kartus pašoka išgirdusi juoką; ir pasakojimai apie Miunhauzenus, Eulenspiegelį ir drąsųjį Bombergą. Visos šios pasakos priverčia žmones juoktis iš savo nesąmonių.

Vandens gurkšnis iš upelio miške turėtų būti ypač skanus Velykų sekmadienį.
O grįžus namo pietus turėtų sudaryti iš rūgštynių, šviežių daržovių ir kiaušinienės sriuba.

Velykų gaisrai

Visoje mūsų liaudies bendruomenėje degančios Velykų ugnelės – tai džiaugsmo ugnelės pergalingai kylant pavasariui. Todėl jie jau rodo į Vasarvidžio nakties laužus.

Jei SS žmogus negali dalyvauti vienoje iš iškilmių aplink savo Tėvynės ugnį, jis turėtų uždegti liepą molinę žvakidę po Velykų medžiu savo SS kampe.

Machine Translated by Google

namus ir apmąstyti šių gaisrų reikšmę jo protėviams ir Velykų reikšmę jam bei jo šeimai. Senosios vokiečių liaudies dainos žodžiais:

Atėjo pavasaris mus pasitikti, švelnus pietų vėjas
pučia, Visos pievos žydi raudonais ir mėlynais žiedais.
Lauke rudasis viržynas audžia sau mielą suknelę Ir kviečia
visus į gegužinių šokį.
Miško paukščiai dainuoja norimas
dainas, Tad ateik į linksmą šokį, kelionė to verta.
Po žaliomis liepomis baltos suknelės šviečia,
Mums, vaikams, baigėsi visi žiemos vargai.

Šioje nuotraukoje pavaizduotas Osterfeuerräder arba „Velykų ugnies ratas“, pagamintas Lügde kaime už Bad Pyrmont ir išraižytas su patarle: Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934, arba „Niekas“ gali nuspėti, nuo ko pradėsime. Tik Dievas nuves mus į mūsų likimą, 1934 m.

Velykų ugnies rato tradicija gyvavo šimtmečius. Didelis medinis ratas atkeliamas į kalno ar uolos viršūnę ir prikimštas šiaudų. Uždedamas šiaudas, o tada Ratas nurieda nuo kalno ar uolos, pabrėžiant mūsų džiaugsmą artėjant pavasariui.
Šioje šventėje dalyvauja visi kaimo gyventojai.

Machine Translated by Google

Velykų ugnies ratas perkeliamas per kaimą, o tada į kalno ar uolos viršūnę.

Viso proceso metu vyrauja šventos ceremonijos elementas.

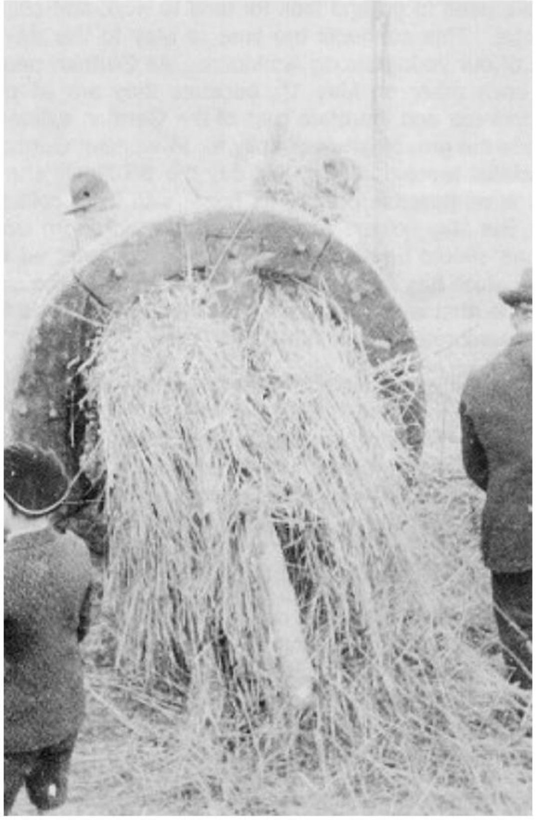

Velykų ugnies ratas prikimštas šiaudų. Po to šiaudai padegami ir Ratas nurieda nuo kalno.

Machine Translated by Google

Ant rato šioje nuotraukoje galima pamatyti šūkį Ein Volk, ein Reich, ein Führer.

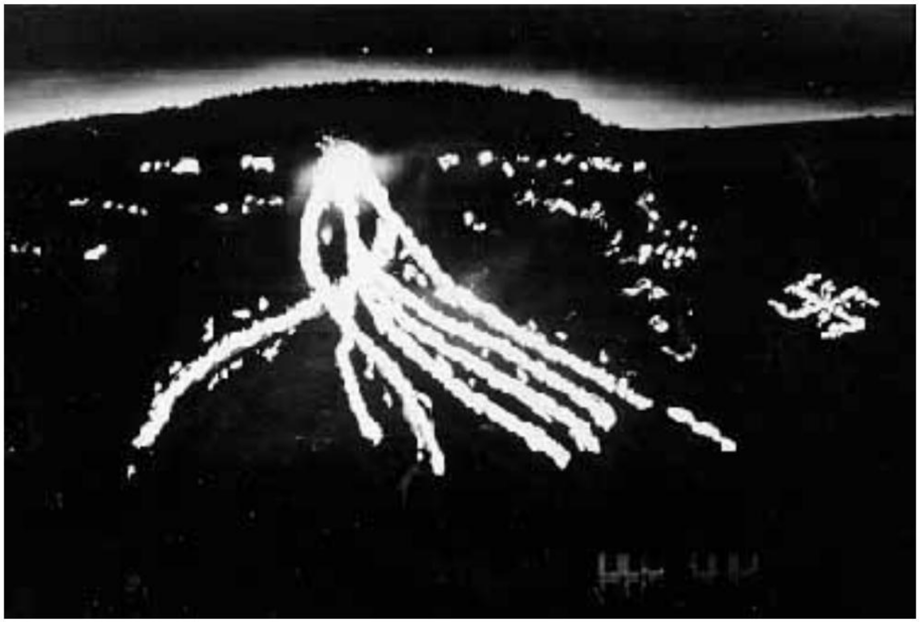

1934 m. buvo suorganizuoti fakelo nešėjai, kad suformuotų didžiulę liepsnojančią svastiką Osterbergo šlaituose, o Velykų ugnies ratai lėkė nuo kalno.

Machine Translated by Google

Gegužės metas

Senovėje gegužė buvo tinkamiausias vestuvių mėnuo. O po vestuvių jaunieji važiuodavo ieškoti žemės dirbti ir dirbti. Šiandien švenčiame mūsų jauną, stiprią darbo jėgą, mes esame susiję su šia tradicija iš praeities.

Gegužės 1 d. visi vokiečiai jaučia ryšį vienas su kitu, nes jie visi yra Vokietijos darbo jėgos dalis, taigi ir Vokietijos egzistavimo dalis. Pirmąją gegužės dieną nacionalsocialistinė revoliucija pavertė didžiąja visų dirbančių vokiečių vienybės švente.

Šią dieną esesininkų šeima turėtų kuo daugiau laiko praleisti ne namuose su kolegomis ir bendražygiais, o gėlės ir žaluma turėtų puošti kiekvieną namą. Taip pat visi turėtų žinoti, kad pirmoji gegužės diena yra susijusi su kita gegužės švente, graikiškai vadinama Sekminėmis. Tačiau kol pirmoji gegužės diena švenčiama ne namuose, Sekminės švenčiamos šeimoje.

Šį sezoną Liepos rato stebulė turėtų palaikyti mažą žalią berželį, papuoštą spalvingomis juostelėmis: Gyvybės medį gegužės mėnesį. Kiekviena mergina turėtų būti apsirengusi baltai, tarsi ji pati būtų Gegužės karalienė, pagrindinė Gegužės šokio figūra. Ir galiausiai vakare vėsus gėrimas atgaivina visus, nuoširdžiai dalyvavusius didžiausioje Vokiečių liaudies bendruomenės šventėje per šį, senąjį santuokos mėnesį.

Vasaros saulėgrįža

Saulė dabar pasiekė ilgiausią kreivę danguje. Šią dieną jos šviesa yra stipresnė ir ilgiau išliekanti nei bet kurią kitą dieną. Tolimojoje Šiaurėje saulė išlieka aukštai 24 valandas. Po jo gimimo per Kalėdas šviesa pagaliau pasiekė savo augimo viršūnę.

Metų vidurys mums yra mūsų gyvenimo vidurio, stiprių vyriškų veiksmų, namų vienybės ir mūsų liaudies egzistavimo simbolis.

Kartu su kitomis organizacijomis, aktyviai dalyvaujančiomis kuriant Vokietijos Reichą, SS žygiuoja į naktinius gaisrus ant kalvų ir kalnų. Saulės žaismas – amžinojo gyvenimo ciklo ženklas, ugnis – šventa niekad negęstančios Saulės jėgos niūrybė, o kalbos duoda kryptį ir padrąsina būsimiems mūšiams.

SS namuose vaikai surinko pušų krūmynus ir raudonus rūgštynių žiedus, kurie surišami į vainiką ir pritvirtinami stačiai ant liepos medžio. Kai ugnis užges, tėtis grįš namo, uždegs liepą molinę žvakidę ir vainiko žvakes, pažadins vaikus ir pasakos apie šventes bei kalbas. Ši praktika turėtų pažadinti vaikų norą dalyvauti Vasaros saulėgrįžos paslapčių šventėse.

Machine Translated by Google

Derliaus šventė

Rudenį dienos trumpėja, o naktys ilgėja, o metai artėja prie pabaigos. Žemė leido augti augalams, Saulė subrandino vaisius, o dabar tvartai ir rūsiai užpildyti Žemės dovanomis. Dabar gali ateiti atšiauri žiema. Liaudis dėkingi žiūri į savo Dievą, kuris viską augina, ir gerbia jį per Derliaus šventę.

SS žmogaus namuose viskas bus paruošta Derliaus šventei. Miestuose ypač reikėtų pabrėžti ryšį su derliaus nuėmimu ūkiuose. Vaikai turėtų eiti per laukus rinkti šiaudų derliaus vainikui, o ne pirkti, kad gilintų supratimą apie derlių.

Namuose šiaudai bus surišti į derliaus vainiką arba karūną ir pakabinti nuo gyvybės medžio liepos rato viduryje. Jis bus papuoštas raudonais obuoliais ir kitais vaisiais, o po apačia bus padėta Jul lėkštė su duona ir druska. Tai puiki aplinka išgirsti fiurerio padėkos kalbą iš Bückeburgo. Daugelis vokiečių vyksta į Bückeburgą asmeniškai pasiklausyti adreso.

Mirties apeigos

Nebelungas (lapkritis) yra mirusiųjų mėnuo. Metai dabar miršta, nuo medžių krenta paskutiniai lapai. Šis laikas labai liūdnas ir melancholiškas. Iš naujo suprantame, kad prisikėlimas per Velykas yra kasmetinio ciklo dalis, taip pat ir mirštantys rudenį. Gyvenime yra ir gimimas, ir mirtis. Kadangi gyvenimas mums yra šventas, gimimas ir mirtis yra neliečiami.

Istoriškai atminimo dienos patenka į šį Nebelungo mėnesį. 1914 m. lapkričio 10 d. buvo Langemarko mūšis, 1918 m. lapkričio 11 d. – mirtį atnešanti paliaubų diena, o 1923 m. lapkričio 9 d. – žygis į Feldherrnhalle. Kiekvieną lapkritį fiureris, o kartu ir visa tauta, grįžta į Feldherrnhalle paminėti mūsų mirusius kankinius.

Šį mėnesį visi turėtų aplankyti mirusiųjų kapus, pasiimdami gėlių vainikus ir gyvybės šviesas. SS žmogus, kuris jaučiasi ypač artimas mirusiajam, šiais ilgais sutemus vakarais uždegs liepą molinę žvakidę žuvusių bendražygių ir šeimos mirusiųjų garbei.

Jei susirenka daugiau šeimos narių, reikia gerti tostą mirusiojo garbei. Vainikas, skirtas kapinėms, pirmiausia turėtų kabėti ant Liepos rato bent vieną dieną, kad pagilėtų prasmė ir perneštų visus ypatingus šeimos linkėjimus.

protėviai.

Per tą laiką SS kampe turėtų būti iškabintos protėvių nuotraukos, bendrai kalbama apie jų gerą gyvenimą ir drąsias mirtis.

Machine Translated by Google

SS moteris prisimena savo žuvusį vyrą

Machine Translated by Google

Jul ir SS kampas

Žemiau esančioje nuotraukoje parodytas tipiškas SS kampelis ir šeimos skrynia, užpildyta branginama šeima ir SS prisiminimais. Krūtinės centre yra liepos molinė žvakidė su dviem liepos lėkštėmis ir viename gale Šeimos knyga. Už nugaros yra gražiais tradiciniais motyvais išmarginta siena.

Krūtinė pagaminta pagal šeimos pageidavimą, gali būti aptraukta raižytomis runų raidėmis.

SS žmogaus namus turėtų atpažinti iš SS kampelio, skirto ypatingoms jo šeimos šventėms. Šiame kampe reikia laikyti visus tuos dalykus, kurie mums primena mūsų aukštesnes pareigas. Iš šio Liepos ir SS kampo džiugus ir stiprus švytėjimas turėtų apgaubti namus ir

Machine Translated by Google

visi joje gyvenantys žmonės. Šiame kampelyje turėtų būti saugomi visi tie dalykai, kurie stiprina mūsų kraujo balsą ir pareigas žemei ir liaudies, ir visa, kas parodo mūsų įsitikinimus.

Kampe turėtų dominuoti šeimos skrynia, kurioje saugomi visi šeimos palikimai, taip pat įvairios šventinės dekoracijos, naudojamos ištisus metus. Iš pradžių gali būti naudojamas mažas stalas, bet galiausiai kiekviena SS šeima turėtų turėti savo skrynią.

Liepos molinė žvakidė stovi ant krūtinės ištisus metus, apsupta Jul lėkščių, po vieną kiekvienam šeimos nariui, kurios naudojamos visose metinėse bendruomenės šventėse, taip pat gimtadieniams, vestuvėms ir mirties dienai. Kartais liepos lėkštes pakeičia liepos ratas, naudojamas gyvybės medžiui ir penkiems metų vainikams laikyti: po vieną Adventui, Velykoms, gegužę, saulėgrįžai ir derliaus nuėmimui.

Sienoje už krūtinės turėtų būti pakabintas fiurerio ir vieno iš Reichsfiurerio-SS paveikslas, taip pat šeimos nuotraukos, protėvių vardai ir karo laikų prisiminimai. Ten taip pat turi būti didelės SS runos ir svastika.

Jul ir SS kampas yra matas, kiek SS vyras ir jo žmona dalyvauja žaidime
SS papročiai.

Šeimos knyga Kiekvienam

esesininkui čia reikia griežtai priminti savo pareigą, kurią jam primins jo sūnūs ir dukterys ir ateityje: jis turi paprašyti savo gyvų tėvų ir senelių tuoj pat užrašyti visus savo vaikystės prisiminimus. bet kokie kiti prisiminimai, kurie turėtų būti perduoti ateities kartoms.

Vardai ir datos protėvių atminimo lentoje bus beprasmės toms kartoms, jei prie jų nelydės kuo daugiau istorijų, detalizuojančių mūsų protėvių gyvenimus, sunkumus, šventes ir aplinką. Šios žinios apie šeimos kraujo liniją apsaugos ateities kartas nuo jaunaturčių ir socialinių alpinistų.

Seneliai, kurie dažnai labai gerai prisimena vaikystės įvykius, privalo savo žinias ir patirtį įrašyti proanūkiams. SS žmogus turėtų tiesiog prieiti prie jų, padėti prieš juos sąsiuvinį ir pasakyti: „Dabar užsirašyk, kaip buvo anksčiau“. Bet koks nenoras paprastai greitai išnyksta, nes pagyvenę žmonės paprastai mėgsta dalintis savo prisiminimais.

Kai seneliai baigia rašyti, dabar atėjo eilė SS vyro tėvams. Ir jis pats taip pat turėtų pradėti registruoti savo išgyvenimus, ypač karo ir savo draugų SS vyrų draugiškumą ir didvyriškumą.

Taip surinktas istorijas reikėtų perskaityti šeimai Kalėdų išvakarėse. Taip bus išsaugota ir sustiprinta esminė šeimos dvasia.

Machine Translated by Google

Mūsų runų raidės

Jau 5000 metų Šiaurės tauta naudoja runų raides, kad simboliškai išreikštų norą ar šventą mintį. Vienas iš seniausių simbolių yra svastika, kuri yra sakralinio Saulės ciklo ženklas, todėl gali būti laikomas Šiaurės šalių rasės ideologijos simboliu. Šiandien tai mūsų Trečiojo Reicho simbolis.

Kiekvienas reikalavimus atitinkantis SS karininkų korpuso narys nešioja Sig, Gibor, Tyr, Fa ir Hagal runas ant savo Totenkopfring arba "Mirties galvos žiedo".

Vyro ir Yr Runos yra naudojamos kaip atitinkamai gimimo ir mirties ženklai skelbimuose, nekrologuose ir antkapiuose. Ing ir Odal runos yra atitinkamai kraujo (vestuvės) ir žemės (šeimos valdose ir ūkiuose) ženklai.

Žiedas yra naujosios SS religijos simbolis. Nešiotojui mirus, jis turi būti laikomas Himmlerio Vevelsburgo pilyje.

SS -Totenkopfring pagamintas iš sidabro, o išorėje tarp ąžuolo lapų išgraviruoti runų ženklai. Viduje išgraviruotas savininko vardas, data, kada jis gavo žiedą, ir Reichsfiurerio-SS Himmlerio parašas.

Machine Translated by Google

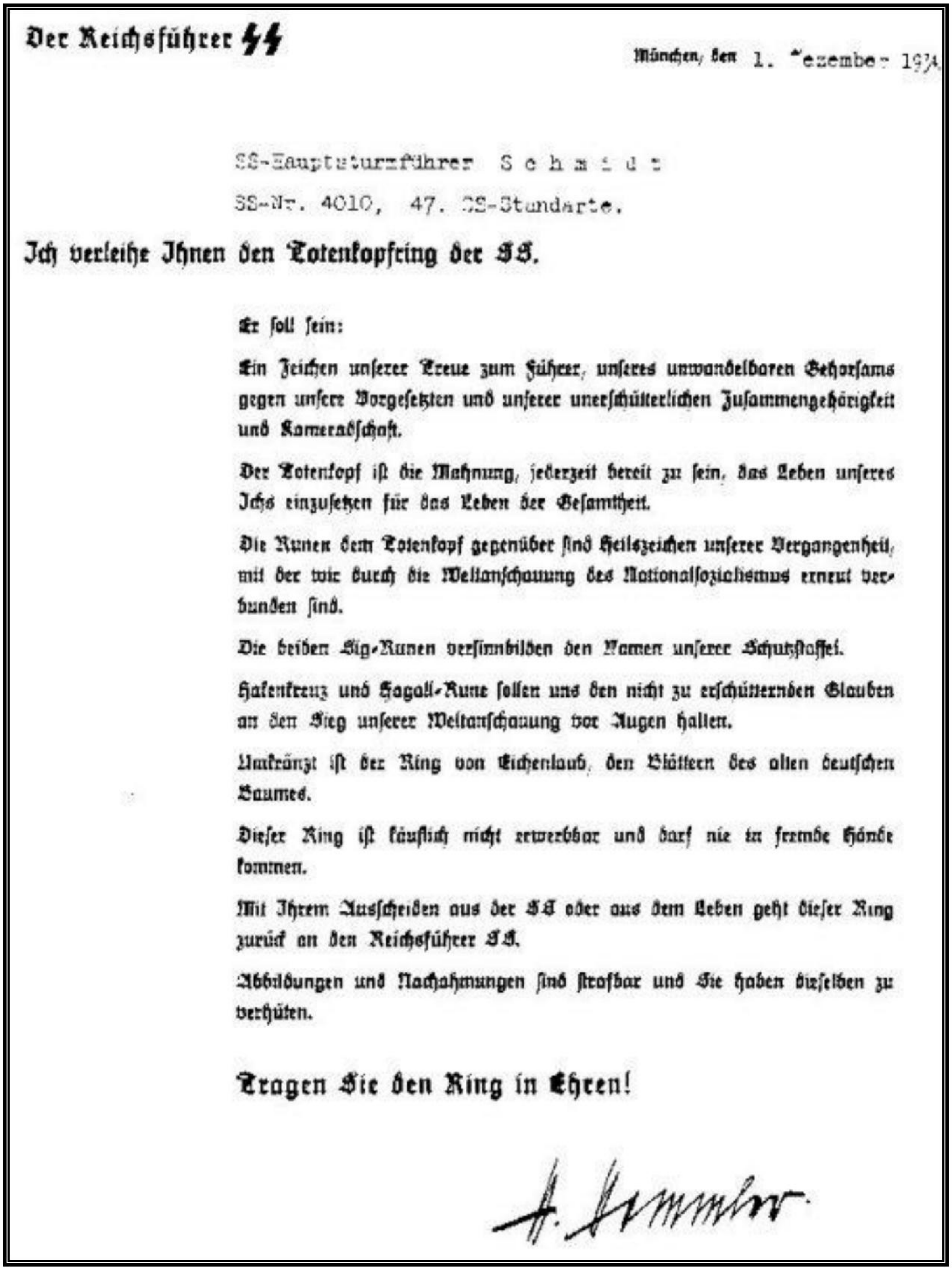

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

SS -Totenkopfring citata, suteikta SS-Hauptsturmfiurer Schmidt 1934 m.

Machine Translated by Google

Citatos žodžiai yra tokie:

Apdovanoju jus SS mirties galvos žiedu.
Jis skirtas:

Tai mūsų ištikimybės fiureriui, nepajudinamo paklusnumo viršininkams ir nepajudinamo ryšio bei bičiulystės jausmo simbolis.

Mirties galva yra priminimas, kad visada reikia rizikuoti savo gyvybe dėl visumos gyvybės.

Runos priešais Mirties galvą yra šventi mūsų praeities simboliai, su kuriais vėl esame susiję per nacionalsocializmo filosofiją.

Abi Sig Runos reiškia mūsų Schutzstaffel vardą.

Svastika ir Hagal Rune yra skirtos tam, kad mūsų akyse išliktų nepajudinamas tikėjimas mūsų filosofijos pergale.

Žiedą juosia ąžuolo lapai, senojo vokiško medžio lapai.

Šis Žiedas negali būti įsigytas jį įsigijus ir jam negali būti leista patekti į neteisėtas rankas.

Jis turi būti grąžintas Reichsfiureriui-SS, kai išleisite iš SS arba mirsite.

Imitacijų ir kopijų kūrimas yra baudžiamas nusikaltimas, todėl jūs privalote tam užkirsti kelią.

Nešiokite šį žiedą garbingai!

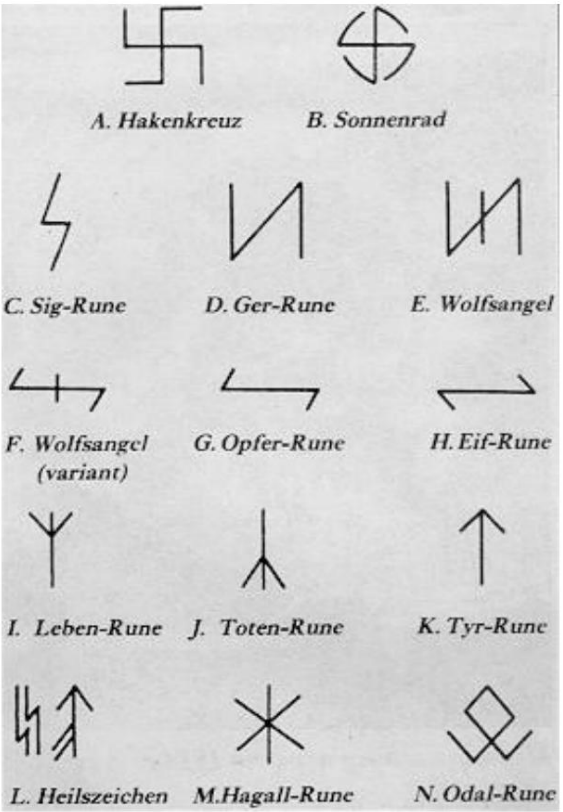

Kai kurios labiau paplitusios runų raidės

Machine Translated by Google

Visos šios runų raidės turėtų būti gausiai naudojamos Kalėdų šventės metu ir puošiant Velykinius kiaušinius bei dovanas:

Hagal Rune: viskas aplink Žodis

Hagal reiškia „kruša“, kaip ir krušos akmenyse, ir yra nekontroliuojamų ir naikinančių jėgų simbolis. Per priešo sunaikinimą pasiekiama taika.

Sig Rune: Pergalinga saulė

Saulė žada pergalingą jėgą. Dvi Sig Runos ant SS vėliavos išreiškia seną posakį Sig und Sal – atpirkimą, kilusį iš Saulės pergalės.

Gibor Rune: Pergalingas gyvenimas

Gibor Rune yra sudaryta iš Sig ir Is Runų. Is Rune yra šiaurės-pietų metų linija ir simbolizuoja gyvenimą ar asmenybę.

Tyr Rune: garbingas pasiaukojimas

Tyr Rune simbolizuoja germanų karo dievą Tyrą (arba Ziu, arba Dzeusą). Jo prasmė – pasiaukojimas dėl garbės.

Fa (arba Fe) Rune: Riches

Fe yra iš germanų Feod, arba „ūkinių gyvūnų“, simbolizuojančių turtus. Fa ir Tyr Runos kartu reiškia pasiaukojimą iki mirties, nepaisant materialinių ar pasaulietinių gėrybių.

Vyras Rune: gimimas

Pakeltos rankos rodo gyvos būtybės gimimą.

Yr Rune: mirtis

Žemyn nukreiptos rankos rodo gyvos būtybės mirtį. Žmogus ir Yr Runos paimtos iš Saulės rato stipinų.

Ing Rune: To Be Born

Žodis Ing šiuolaikinėje vokiečių kalboje naudojamas kaip šimtų žodžių galūnė. Runa rodo dviejų gyvybės nešėjų ryšį, todėl naudojama vestuvėse.

Odal (arba Alod) Rune: giminystė

Odal Rune reiškia viską, ką mes siejame su Tėvyne, šeimos dvaru, šeimos ūkiu ir dirvožemiu.

Machine Translated by Google

Gimtadienio šventė

Gimtadienis, nors ir ne viena iš didžiausių metų švenčių, nusipelno paminėti, nes tai kasmetinė šventė kiekvienam šeimos nariui. Todėl ją turėtų apgalvotai organizuoti visa šeima.

Žvakėmis papuošta gimtadienio vaiko Jul lėkštė stovi ant šeimos krūtinės, apsupta mažų dovanėlių, torto ir sezono gėlių. Liepos lėkštėje turi būti nedidelis kiekis žemės, o liepą molinė žvakidė turi būti apsupta mažų žvakių, kurių skaičius lygus vaiko amžiui. Žvakės taip pat gali būti išdėstytos ant išorinio Liepos vainiko žiedo. Arba galite nusipirkti gražų medinį žiedą, papuoštą runų raidėmis.

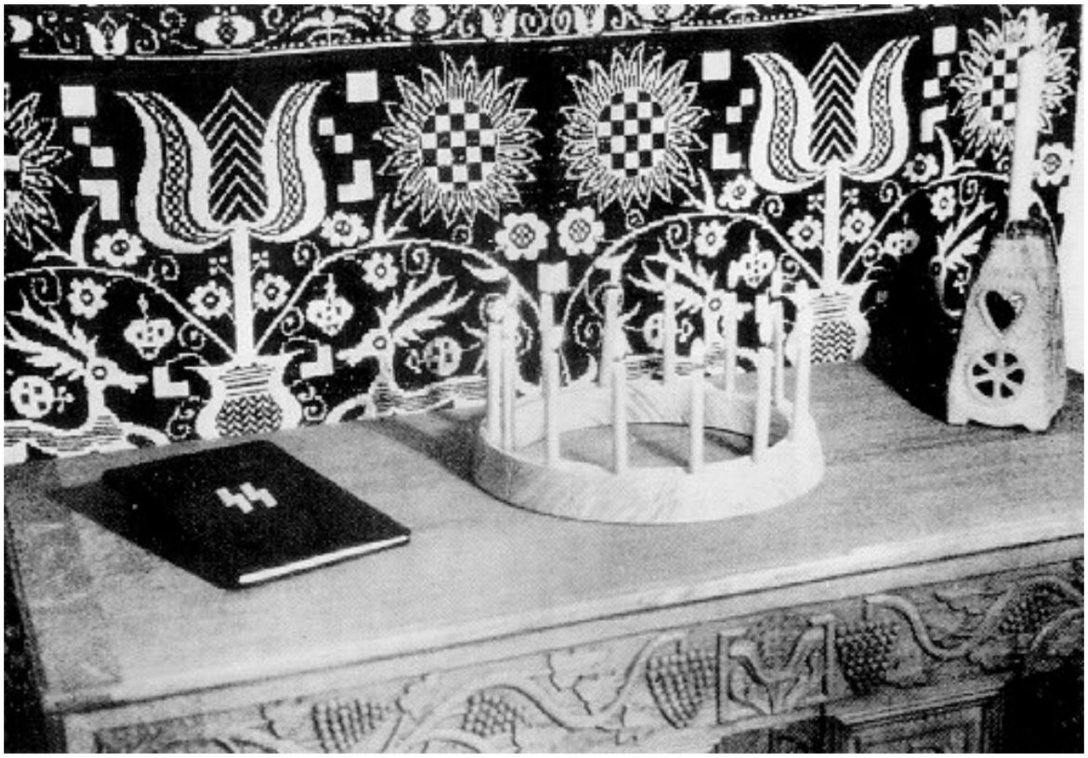

Geburtstagsring arba „Gimtadienio žiedas“

Gimtadienio žiede telpa 14 žvakių. Kiekvienais metais uždegama viena papildoma žvakė, kol sulaukęs 14 metų vaikas prisijungia prie Hitlerjugendo arba Bund Deutscher Mädel ir pradeda pats kurti savo gyvenimą. Abiejose Gimtadienio žiedo pusėse yra liepos molinė žvakidė ir Šeimos knyga. Keramikinį žvakės žiedą galima įsigyti iš Porzellan-Allach GmbH.

Bendra dovanų teikimo taisyklė yra ta, kad dovanos vertė nėra siejama su jos komercine verte, o su rūpestingumu ir dėmesiu, su kuriuo ji buvo pagaminta ar pasirinkta, ir dėl to atsirandančiu ryšiu tarp dovanotojo ir gavėjo. Dovanodami vaikams, saugokitės jų nesugadinimo.

Machine Translated by Google

Ypatingos šventės šeimoje

SS šeimos rėmuose rengiamos keturios ypatingos šventės:

1. Vaiko vardo suteikimas, 2.
Vaiko įtraukimas į SS jaunimo organizacijas, 3. Vestuvių ceremonija ir
žmonos įtraukimas į SS, 4. Šeimos narių laidotuvės.

Net ir šiandien daugeliui žmonių atrodo neįmanoma įsivaizduoti šių švenčių be bažnyčios ir jos tarnų. Moterys ypač buvo laikomos nelaisvėje dėl vestuvių šydo, smilkalų, vargonų muzikos ir tamsių bažnyčių; ir vargu ar jie pagalvojo, kad galėtų apsieiti be jų.

Partija ir jos organizacijos siekia skatinti šių šventinių progų šventimą pagal mūsų ideologijas. Tačiau ne kartą buvo pastebėta, kad bažnyčios ceremonijos buvo tik kopijuojamos, valstybės pareigūnams atliekant svarbiausius veiksmus, o šventės buvo naudojamos propagandos tikslais už šeimos ribų.

Reikia pakartoti: mūsų šventės turi atspindėti mūsų ideologiją. Jie turi būti paprasti, aiškūs ir tikslūs. Tik tada galime juos visiškai suprasti ir įvertinti, ir tik tada jie suteiks mums vidinės stiprybės. Šiaurietis labai griežtai atmeta bet kokią mistinę atmosferą, kurią sukuria šviesos efektai, malonūs kvapai ir jaudinančios kalbos. Žinome, kad mūsų jausmai yra labai sujaudinti, kai aiškiai ir teisingai suprantame didesnius savo likimo ryšius. Džiaugiamės, kai iš tokios šventės valandos gauname naujos veržlumo ir valios.

Mūsų šventės turėtų vykti visų suinteresuotų žmonių draugyste, dalyvavimu ir priklausymo jausmu. Tuo jie jau skiriasi nuo įprastų bažnytinių švenčių. Kalbėtojas turėtų skirtis kiekviena proga ir ne visada turėtų būti skyriaus vadovas ar vyresnysis vadovas. Artimas draugas ar bendražygis dažnai yra daug geriau pasirengę atlikti garbę.

Kvietimai turėtų būti gauti tik tikriems dalyviams. Bet koks teatrališkas šio rato išplėtimas yra griežtai smerkiamas.

Šios gairės pateikia patvirtintą būdą švęsti taip, kaip turėtų tikri SS vyrai ir moterys. Tačiau kiekviena šeima pagal šias gaires turėtų rasti formą, kuri jai labiausiai tinka aplinkybės.

Vardo suteikimas vaikui Vardo

suteikimas vaikui yra šeimos šventė, kurioje dalyvauja tik tėvai ir patys artimiausi giminaičiai bei keli artimi tėvo draugai SS. Vardą duos tėvas arba jo įgaliotinis, o SS narys priims vaiką į SS bendruomenę.

Machine Translated by Google

Vardo suteikimas turėtų vykti šeimos namuose. Kambariai turėtų būti papuošti žaluma ir gėlėmis. Šeima sėdės puslankiu, tėvai bus viduryje, o mama laikys vaiką.

Pirmas kalba tas, kuris duoda vardą – tėvas ar kitas šeimos narys, jei nori. Kalba turi būti trumpa ir paprasta, padėkoti mamai ir susieti vardą su vaiku.

Tinkamas vardo pasirinkimas yra labai svarbus. Prašome perskaityti BV Selchow vardų knygą, kurioje yra senų gerų vokiškų vardų ir jų reikšmės rinkinys. Jame taip pat yra skyrius apie užsienietiškus pavadinimus ir jų kilmės šalis, kad būtų įspėjama apie juos
naudoti.

SS narys dabar priims vaiką į SS bendruomenę. Jis taip pat kalbės paprastai, kaip tėvo draugas. Temos, kuriomis jis gali kalbėti, yra šios:

1. Kylanti Vokietija, kurioje augs vaikas, 2. Fiurerio meilė visiems vaikams, 3. Fiurerio pagarba motinoms, 4. Kilnus moters poelgis prisidedant prie Liaudies gausinimo, 5. SS nariai platesnėje SS šeimoje.

Machine Translated by Google

Tada SS narys mamai įteikia nedidelę dovanėlę. Tai gali būti protėvių knyga arba papuošalas, pavyzdžiui, sagė. Kai kuriose Vokietijos vietovėse (Šlėzvigas-Holšteinas, Kelnas) kiekvienai SS kompanijai priklauso lopšiai, kurie atvežami į naujagimio namus. Labai nepasiturinčios šeimos gauna nemokamą lovelę, o kiekvieno kūdikio vardas išgraviruotas ant lopšio.

Vardo suteikimo dieną vaikui reikia duoti savo liepos lėkštę. „Jul Plate" bus naudojama per kiekvieną gimtadienį ir kiekvieną puikią šventę ateinančiais metais.

Vardo suteikimo ceremonija laimingai užbaigiama šventiniu maistu arba maloniu pokalbiu prie kavos stalo. Gali groti šiek tiek lengvos muzikos.

SS jaunimo organizacijos Būdami 10 ir 14 metų jauni

vokiečiai žengia svarbius žingsnius savo ateičiai: pirmą pažadą fiureriui duoda 10 metų, o pirmą paklusnumo priesaiką prisiekia būdami 14 metų. Taip pat tampa atitinkamos politinės organizacijos nariais. organizacijose, kur jie bus ugdomi savo bendražygių rate. Šios dvi svarbios dienos jaunų berniukų ir mergaičių gyvenime taps kasmetinėmis jų nacionalsocialistų šeimų šventėmis.

Šiuos amžius bažnyčia pasirenka pirmajai komunijai ir sutvirtinimui. Tačiau didžioji dalis vaiko dėmesio ir lūkesčių šiomis progomis sutelkta į naują kostiumą, naują suknelę, naują maldaknygę, krikštatėvių dovaną. 10-metis beveik nieko nesupras iš įvykių bažnyčioje, o 14-metis – ne ką daugiau.

Tačiau 10-metis nacionalsocialistų tėvo sūnus ir dukra tiksliai žinos, kas su jais vyksta, kai balandžio 19 d. vilkės dailią Jungvolko uniformą.
Jungmädel, sugiedojęs iškilmingą giesmę ir išklausęs bičiulišką kalbą
Skyriaus vadovas, jie kartu su tūkstančiais kitų Reiche skelbia:

> Pažadu atlikti savo pareigą Vokietijos Jungvolk / Jungmädel su meile ir ištikimybe fiureriui ir mūsų vėliavai, tad padėk man Dieve.

Kai berniukas ištaria šiuos žodžius, jis mato naują pasaulį, kuriam jis dabar priklauso, armijos būgnų, trimitų, žygiuojančių bendražygių, vėliavų ir vadų pasaulį. Tėvai stovi šalia ir džiaugiasi, kad galėjo įteikti fiureriui geriausią gimtadienio dovaną, kokią tik galėjo jam padovanoti, todėl dėkoja jam už viską, ką jis padarė.

Namuose 10-metis bus šeimos centras. Jis arba ji gaus nedidelę dovanėlę: galbūt fiurerio nuotrauką, knygą ar ką tik dailiai parašytą pažadą. Šeimos valgis turėtų būti šventinis, su gėlėmis, papuošiančiomis stalą ir su vaiko mėgstamais valgiais. Tėtis pasakys keletą žodžių, primindamas apie šios dienos svarbą, kuri tikrai bus prisiminta visą vaiko gyvenimą, taip suteikdama krypties pojūtį ateičiai.

Machine Translated by Google

Sulaukę 14 metų berniukai iš Jungvolko pakyla į Hitlerjugendą, o merginos iš Jungmädel į Bund Deutscher Mädel.

Gyvenimo lūžis: vaikai įtraukiami į „Hitler-Jugend“ ir „Bund Deutscher Mädel“.

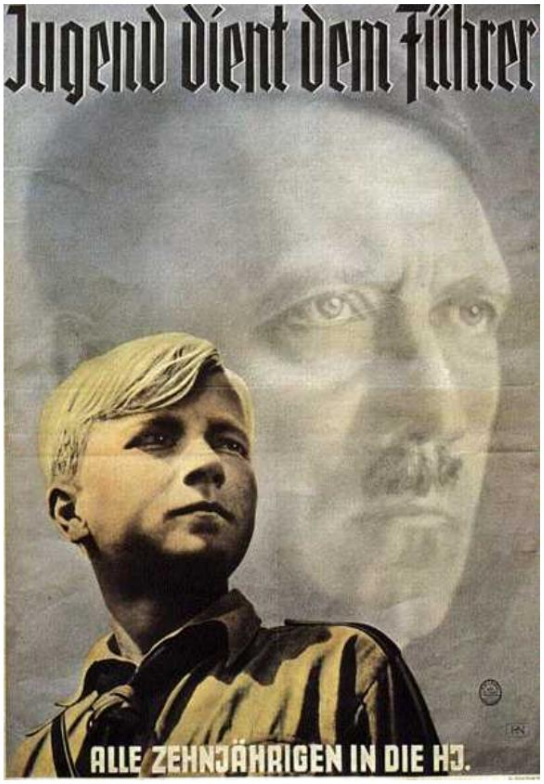

Machine Translated by Google

Iškilminga ceremonija vyksta balandžio 20 d., fiurerio gimimo dieną. Priesaikos žodžiai yra tokie:

> Prisiekiu tikrai ir nesavanaudiškai tarnauti fiureriui Adolfui Hitleriui Hitlerjugende / Bund Deutscher Mädel. Prisiekiu visada dirbti dėl vokiečių jaunimo vienybės ir bičiulystės. Prisiekiu paklusti Reicho jaunimo vadui ir visiems Hitlerjugendo / Bund Deutscher Mädel lyderiams. Prisiekiu visada būti vertas mūsų šventos vėliavos, tad padėk man Dieve.

Šis iškilmingas pažadas turėtų būti atkartotas, kaip šią dieną švenčia visa šeima.

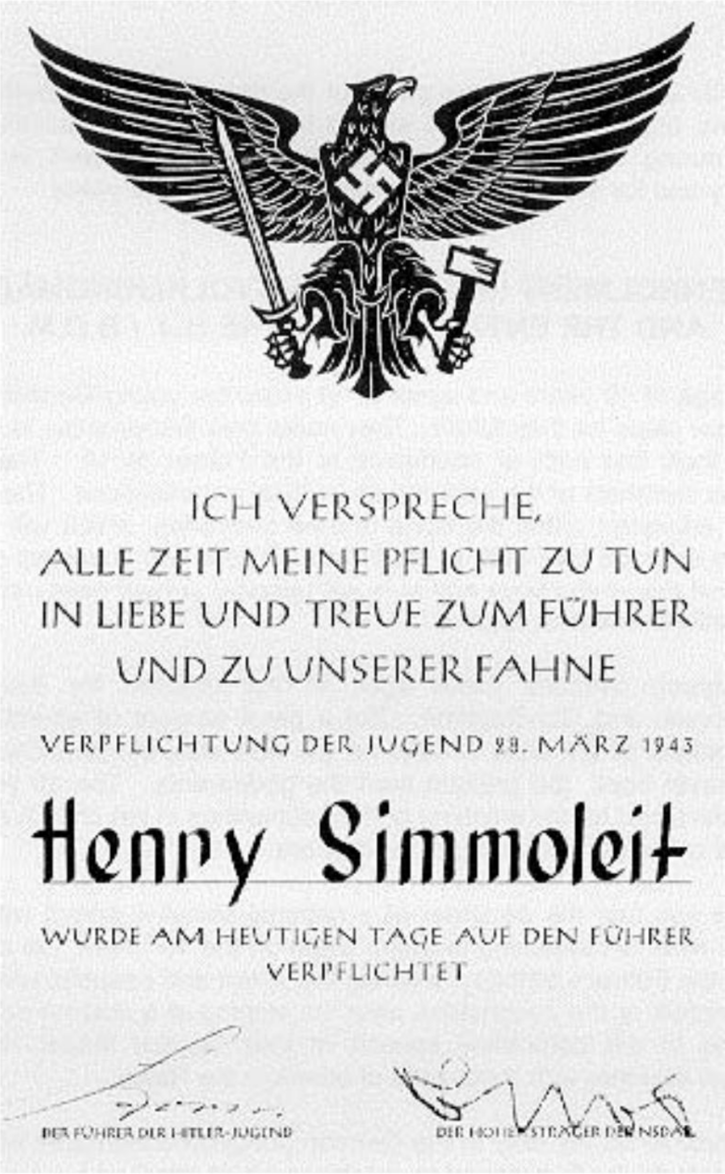

Aukščiau pavaizduotą priesaiką priėmė Henris Simmoleitas, prisijungęs prie Hitlerjugendo. Citata yra datuojama 1943 m. kovo 28 d. Daug priesaikų buvo duota apie Hitlerio gimtadienį.

Machine Translated by Google

Vestuvių ceremonija ir žmonos priėmimas į SS

Nuo 1875 m. įstatymas reikalauja, kad kiekviena santuoka būtų pripažinta valstybės. Nepaisant to, daugelis žmonių mano, kad bažnytinė ceremonija yra svarbesnė, nes iki Antrojo Reicho pradžios galioja tik bažnytinė santuoka. Tokį požiūrį skatino net patys valstybės pareigūnai, kurie civilinę ceremoniją dažnai atlikdavo šaltose, tamsiose ir niūriose patalpose, todėl tai yra tik formalumas.

Trečiasis Reichas į santuoką žiūri kitaip: laiko ją valstybės branduoliu. Žmonės, kurie nori tuoktis, yra konsultuojami ir tikrinami dėl tinkamumo ir genetinės sveikatos. Valstybė rūpinasi šeima, siekia kiek įmanoma pašalinti finansines kliūtis, vis labiau pabrėžia šeimos svarbą.

Visi šie pokyčiai dabar turėtų būti pastebimi vestuvėse Registrų biure. Kai kuriais atvejais vietos valdžia ceremonijai netgi skyrė puikią patalpą. Laikui bėgant, valstybės pareigūnai, vilkintys išmanias uniformas, ceremoniją atliks pagal Reichsfiurerio-SS įsakus.

Tuo tarpu SS vyro vestuves gali organizuoti bet kuris aukšto rango SS pareigūnas. Žiedai turėtų būti keičiami po vestuvių įžadų.

Šioje nuotraukoje parodyta vestuvių salė mažame Talheimo miestelyje, netoli Velso. Sieną puošia fiurerio žodžiai:

Die Familie ist die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

Šeima yra mažiausias, bet svarbiausias vienetas kuriant visą valstybės struktūrą.

Machine Translated by Google

Jaunikis laiko savo „SS Dagger“ ir „Mein Kampf “ vestuvių leidimą , kuris buvo įteiktas porai per ceremoniją. Nuotakos suknelė turėtų būti šventinė, tačiau čia pavaizduotas šydas ir nuotakos vainikas yra rytietiškos tradicijos, todėl jų reikėtų vengti.

Registracijos ceremonijoje pora turėtų būti sujungta kaip vyras ir žmona. SS -Eheweihe, arba „santuokos palaiminimo paslauga“, pavaizduota aukščiau iš Wewelsburg pilies 1935 m., per daug kvepia beprasmiais bažnyčios ritualais, todėl jų reikėtų vengti.

Machine Translated by Google

Jei įmanoma, vestuvių vakarienė turėtų vykti ką tik susituokusios poros namuose. Stalai turėtų būti puošti žaluma ir gėlėmis, ypatingą dėmesį skiriant nuotakos ir jaunikio vietoms. Įvairios prie SS prisijungusios grupės gali padėti gaminant maistą, muziką, dekoruojant ir pan. Šios grupės yra „Hitler-Jugend“, „Bund Deutscher Mädel“ ir „NS-Frauenschaft“.

Būtent dabar, valgio metu, žmona priimama į SS. Artimas SS draugas turėtų sėdėti priešais porą. Prieš pat valgio pradžią ar jo pradžioje jis kreipiasi į porą apie valstybės ir SS vertę ir pagarbą šeimai bei tautos išsaugojimo svarbą. Jis turėtų kalbėti apie SS šūkį Meine Ehre heißt Treue „Mano garbė yra ištikimybė“, kuris dabar tampa ir moters šūkiu. Jis turėtų atkreipti dėmesį į tai, kad tol, kol pora laikysis SS įstatymų ir vykdys savo pareigas, SS juos saugos.

Tada kalbėtojas priima moterį į SS gretas ir įteikia porai nedidelę dovanėlę, galbūt knygą ar paveikslėlį. Jis taip pat duoda jiems medinę lėkštę su duona ir druska ir du molinius puodelius. Šios dovanos primins, kad reikia laikytis paprasto ir švaraus gyvenimo stiliaus.

Kuo artimesnė kalbėtojo ir poros draugystė, tuo prasmingesnė jo kalba. Jis matė, kaip auga nuotakos ir jaunikio santykiai ir meilė, taip pat kartais pasitaikantys nesutarimai, kurie greitai išsispręsdavo tikruoju SS būdu. Jis taip pat padėjo jiems suartėti.

Kalbėjo žodžiai turėtų baigtis Sieg Heil fiureriui ir jaunavedžiams. Likusi šventė turėtų būti linksma ir, jei įmanoma, baigti šokiais.

1933 metais Berlyno Lozoriaus bažnyčioje susituokė 50 nacionalsocialistų porų

Machine Translated by Google

Laidotuvių apeigos

Ši iškilmingiausia mūsų šventė turi būti kruopščiai suplanuota. SS dalinio vado pareiga – žiūrėti, kad viskas vyktų sklandžiai. Jis gali pasirinkti geriausius SS vyrus, kad tai užtikrintų.

Pirmiausia skyriaus vadas aplankys savo SS draugo žmoną ar tėvus, kad pamatytų, kaip jis gali padėti. Jis padarys viską, kad sumažintų jų skausmą ir bejėgiškumo jausmą, padėdamas šeimai susitvarkyti
būdu.

Tuo pat metu jis pradeda ruoštis laidotuvėms, kurios dabar yra daug paprastesnės, kai 1939 m. Vidaus reikalų ministro dekretu buvo pašalintos visos komplikacijos, kurios kildavo dėl poreikio laidoti bažnyčioje.

Gulėjimas įvyks mirusiojo namuose, jo darbo vietoje, SS susirinkimo vietoje arba kapinėse. Visais, išskyrus paskutinį atvejį, karstas turi stovėti kambario viduryje, apklijuotas SS vėliava ir su durklu bei mirusiojo kepure. Šeši uniformuoti SS vyrai, dėvintys plieninius šalmus ir baltas pirštines, aprūpina Garbės sargyba.

Kambarį gėlėmis ir žaluma puošia SS žmogaus bendražygiai. Paprastas žalios eglės vainikas, nuolat atsinaujinančios gyvybės ženklas, turi pavaizduoti SS Runas ant jo juostelės ir būti dedamas ant karsto kaip sveikinimas iš mirusiojo SS būrio ir Reichsfiurerio-SS.

Prieš viešą ceremoniją, po kurios eina pasivaikščiojimas į kapines, šeimai reikėtų skirti laiko atsisveikinti. Karstas turi būti vežamas atvirame, plokščiame vežime, kad SS vėliava būtų matoma iš tolo. Arkliai neturėtų būti aprengti juodai, o vežimas turi būti papuoštas žaluma.

Šalia vežimėlio vaikšto šeši nešėjai. Priešais karstą vaikšto SS muzikantai ir SS dalinys, už jo – šeimos nariai ir artimi draugai. Iš paskos gali sekti ir kiti, o visi vainikai vežami atskiru vežimėliu.

Prie kapo karstas padėtas visapusiškai. Reikėtų sugroti tik vieną muzikos kūrinį, po kurio skyriaus vadas pasako keletą nuoširdžių žodžių apie velionio gyvenimą ir pareigos jausmą bei įsipareigojimą SS, šeimai ir darbui. Gedintiems primenama, kad jis grįžo pas savo protėvius ir gyvens savo vaikais bei SS ordinu.

Tada dalinio vadas paima iš karsto SS žmogaus durklą, kurio ašmenys su SS šūkiu Meine Ehre heißt Treue, ir sukeičia jį su giminaičio ar artimo SS draugo durklu, kaip SS tęsimo ženklą. kova ir pareiga.

Skambant būgno riedėjimui ir Garbės sargybos salvei, SS nešėjai dabar lėtai nuleidžia karstą į kapą. Garbės sargyba neturėtų stovėti per arti kapo, nes žmonas ir motinas nervina stiprus šūvių triukšmas.

Machine Translated by Google

Nuleidus karstą, giminaičiai ir artimi draugai gali žengti į priekį ir mesti gėlių į kapą. Tada SS bendražygiai iškilmingai tylėdami pradės pildyti kapą.
Baigę SS vyrai suformuoja žiedą aplink kapą ir gieda SS lojalumo dainą. Ypač svarbu, kad ši paskutinė ceremonijos dalis būtų nepriekaištinga.

SS vyrų žmonų laidotuvės iš esmės yra tos pačios, išskyrus durklų mainus.
Dalinio vado pareiga yra visais įmanomais būdais remti savo vyrus a žmonos ar vaiko laidotuvės.

Visomis šiomis liūdnomis ir iškilmingomis progomis SS stiprybė, vienybė ir bičiulystė sielvartaujančiam esesininkui bus didžiausia paguoda, padėsianti jam laiku įveikti sielvartą ir sielvartą.

SS žmogaus priesaika

Šią SS šeimos gyvenimo švenčių santrauką dera užbaigti SS žmogaus priesaika:

> Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, als Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.
>
> Prisiekiu tau, Adolfai Hitleri, kaip fiureriu ir Reicho kancleriu, ištikimybe ir drąsa. Prisiekiu tau ir tavo išrinktiesiems savo viršininkams paklusti iki mirties, tad padėk man Dieve.

Machine Translated by Google